

WIERSZYKI DLA DZIECI

Na przystanek
Wczesnym rankiem
Przyszedł Janek,
A wraz z Jankiem:

Pewna pani
W okularach,
Dziadek Ani,
Babcia stara,

Ciocia z wujkiem
I naprzeciw
Mama z dwójką
Małych dzieci.

Lecz, do licha!
Co za łobuz
Pierwszy wpycha
Się w autobus?

Niesłychane!
Czy wypada,
Żeby Janek
Pierwszy wsiadał?

Wniosek płynie
Z takich wierszy:
Kto powinien
Wsiadać pierwszy?

Po obiedzie
Pyta mama:
- Powiedz, Edziu,
Skąd ta plama?

Przekonamy
Się z tatusiem
Skąd te plamy
Na obrusie?

Kto tu siedział?
Kto tam usiadł?
Sprawka Edzia,
Czy tatusia?

Istny dramat!
Wstyd! Na stole
Tłusta plama
Po rosole!

Makarony
Na dywanie!
Z drugiej strony -
Drugie danie!

Cała reszta
Na serwecie!
Czy wy też tak
Brzydko jecie?

U Dagmary w Stróży...

U Dagmary w Stróży
Był raz dom nieduży,
A w nim przy kominku
Ciepły kąć.
W Stróży u Dagmary
Chyba jakieś czary,
Pełno w nim Muminków,
Nie wiem skąd.

U Dagmary w Stróży
Z podniebnej podróży
Przybył Mały Książę,
Uwier w to!
W Stróży u Dagmary
Stały zegary,
Może jeszcze zdążę
Spotkać go.

U Dagmary w Stróży
Łatwo się rozchmurzysz,
Nawet jeśli halny,
Albo mży.
W Stróży u Dagmary
Nawet kolor szary,
Ma niepowtarzalny
Odcień mgły.

U Dagmary w Stróży
Wieczór się nie dłuży
Myśli jak szalone
Mogą biec.
W Stróży u Dagmary
Zakochane pary
Czują przyspieszone
Bicie serc.

Stróża, 17 października 1992 roku

POŁUDNIE
Głos Mokotowa
Ursynowa Wilanowa

Druk:

nr 10, 1 czerwca 1994 roku

Wiewióreczko, wiewióreczko,
Nie bój się!
Poczęstuję cię bułeczką,
Może zjesz?
Podejź bliżej, a dostaniesz
Smaczną bułkę na śniadanie,
Bułkę z dżemem i ciasteczko,
Proszę, bierz!

Wiewióreczko, wiewióreczko,
Nie bój się!
Pewnie ci smakuje mleczko,
Może chcesz?
Chcę podzielić się śniadaniem,
Podejź bliżej, a dostaniesz.
Wciąż przyglądasz się orzeszkom...
Proszę, bierz!

Ence-pence, w której ręce?
Kto kasztanów znajdzie więcej?
Kto odnajdzie złotą kulę,
Kasztanowym będzie królem!
Raz, dwa, trzy!

Fiku-miku, na patyku!
Kto kasztanów ma bez liku?
Kto nie zmieści ich w tornistrze,
Kasztanowym będzie mistrzem!
Raz, dwa, trzy!

Ele-mele, na niedzielę!
Kto kasztanów ma niewiele?
Komu szukać się nie chciało,
Ten jest gapą, jakich mało!
Raz, dwa, trzy!

Pierwsze wierszyki napisane w wieku 8-10 lat (przed rokiem 1956), które się zachowały.